

forsvarskommissionen noget tidligere. Det havde jeg gerne set.

Vi har den opfattelse i Det Radikale Venstre, at forsvaret altså skal hænge sammen. Vi er ikke ude på at nedlægge forsvaret. Vi vil gerne have, at der er sammenhæng i tingene, og derfor lægger vi jo også vægt på, hvad Forsvarskommissionen siger. Hvis Forsvarskommissionen var kommet tidligere i gang, så havde vi forhåbentlig også kunnet realisere nogle af de ideer, som jeg håber på kommer igennem i Forsvarskommissionen, hvor altså netop forventede besparelser er en del af det, sådan som der også står i regeringsgrundlaget.

Men vi holder altså de forlig, vi har indgået – det er jeg ked af at sige – og derfor bliver det, hr. Frank Aaen spørger om, ikke aktuelt.

Til hr. Villy Søvndal: Jamen det kan da godt være uretfærdigt, at jeg roser hr. Thor Pedersen så meget. Jeg er ikke sikker på, at hr. Thor Pedersen uden videre er begejstret over så meget ros, men man bliver jo alligevel overrasket, når man nogle gange før har hørt hr. Thor Pedersen heroppe, og man bliver jo næsten sådan lidt varm om hjertet, og det er vel det, der løber lidt af med mig.

Jeg synes i høj grad, at vi har lavet fornuftige ting med både SF og Enhedslisten, ikke mindst lavede vi fornuftige ting her før sommerferien. De ting, jeg sagde omkring transportområdet, er jo noget, der bl.a. trækker i den retning, og det vil jeg gerne kvittere for.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jamen jeg beder ikke om forligsbrud. Jeg siger bare, at når vi kan se, og det er jeg helt sikker på, at det milliardbeløb, der i år og næste år bruges på indkøb af militært isenkram, er deciderede fejlinvesteringer – jeg mener selvfølgelig stort set det hele, ikke alt, men stort set det hele – hvor noget af det vil vise sig at være direkte ubrugeligt i forhold til det, man når frem til i år 2000 og for årene videre frem, var det så ikke en idé, lige så snart man havde fået mistanken om det, at rejse debatten?

Et forlig er jo ikke anderledes, end at hvis partierne bliver enige om at lave det om, så bliver det lavet om, men det kræver jo, at der er et parti, der rejser den diskussion og siger: Kære venner, skulle vi ikke sætte os omkring bordet og sige: Den kanon, den ammunition til F-16 flyene, den raketkaster behøver vi ikke, det

skrotter vi, er I enige? Hvis I er enige om det, så får I stor hæder.

Den vil jeg gerne give, hvis I kan blive enige om at fremrykke nogle besparelser.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg vil spørge endnu en gang, for jeg er ikke dybdepsykolog og dermed ikke i stand til at se, hvad der rører sig i menneskets indre.

Jeg forstod hr. Estrups svar sådan, at hr. Estrup synes, at der er lavet meget tilfredsstillende ting sammen med venstrefløjen, med SF og Enhedslisten, i form af pinsepakken, hvor vi lavede de nødvendige økonomiske ting, i form af to forudgående finanslove, der var med til på en stribe punkter også på velfærdsområdet at bære Danmark videre.

Så hører man en tale fra Venstre, der betegner regeringssamarbejdet som et kæmpe bedrag, hvor nogle skulle sættes for en domstol osv., og i øvrigt stiller man med forslag om 10 mia. kr. i besparelser – 10 mia. kr.!

Så er jeg dér, hvor jeg beklager, at jeg ikke har læst psykologi i flere år, for jeg forstår simpelt hen ikke, hvordan man kan nå frem til den estrupske kortslutning, at man til det parti, der er ovre i det fuldstændige galimatias i forhold til offentlige besparelser, siger: Tak for invitationen, det var pænt gjort. De partier, man har samarbejdet med de sidste to år på de afgørende økonomiske punkter, og som man har fundet tilfredsstillende, synes man derimod ikke er særlig interessante. Hvad er det for en psykologisk mekanisme, der gør sig gældende i hr. Estrup?

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg er naturligvis ked af, at hr. Estrup ikke synes, at mit synspunkt omkring forsvaret var særlig velargumenteret. Jeg skal i al stilfærdighed sige, at der var 20 ting, der skulle siges på 20 minutter, og så er der grænser for, hvor langt vi kan gå ned i dem, men vi kan vende tilbage til dem.

Jeg er lidt fascineret af, at hr. Estrup allerede nu, hvor Forsvarskommissionen ikke er færdig, inddrager nogle besparelser. Min påstand er, at det lige så godt kan ende et andet sted. Min påstand er, at en international indsats på højeste niveau, som hr. Estrup og jeg er enige om, godt kan betyde, at der skal foretages investeringer i forsvaret, der er meget dyre, og at